

پژوهش برای یادگیری

نکاتی نباشیم؟» «چه کنیم تا در قالب نوشته‌های دوران دانشگاه بنویسیم؟» «چه کنیم تا در نوشتن از یکدیگر بهتر یاد بگیریم؟» و...

اگر بتوانیم برای سوالات مطرح شده پاسخ‌های ساده را از همکاران خود جمع‌آوری کرده و به یک راه‌حل اجرایی برسیم «هفته پژوهش» برای ما امسال معنای دیگری خواهد داشت. خودمان پژوهشی را انجام داده‌ایم که در شکل‌گیری سوالات آن و پاسخ‌های آن و شیوه کاربردی کردن آن نقش اساسی داشته‌ایم. و این یادگیری به شیوه جمعی روی عملکردهای فردی و جمعی ما تأثیر خواهد داشت! یادگیری باعث می‌شود ذهنیت ما یا شناخت ذهنی ما نسبت به دنیای بیرون تغییر کند! و اگر این اتفاق بیفتد، ما در هفته پژوهش توانسته‌ایم ظرفیت یادگیری خود را توسعه دهیم.

دوستان! ما در دنیای سریع و پرشتاب تغییرات قرار داریم. برای این که بتوانیم با این دنیا که دنیای دانش‌آموزان و فرزندان نیز هست، همراه و هماهنگ شویم باید زمینه‌هایی ایجاد کنیم تا از آن‌ها عقب نمانیم. به نظر می‌رسد «توسعه ظرفیت یادگیری فردی و جمعی» یک راه‌حل برای این مسئله باشد! و این یادگیری خود «پژوهش» است! نظر شما چیست؟

چرا چنین نمی‌شود؟ چرا فکر می‌کنیم هرگاه بخواهیم یک مسئله ساده را در مدرسه حل کنیم حتماً باید برای خودمان مانند دوران تحصیل در قالب نوشتن طرح پژوهش عمل کنیم؟ قرار بود بتوانیم هر مسئله را با روش‌های درست حل کنیم، نه این که برای حل آن موانع جدیدی مقابل خودمان ایجاد کنیم!

گاهی فکر می‌کنم شاید یکی از دلایل ننوشتن همکاران ناتوانی آن‌ها و آشنا نبودن آن‌ها با نوشتن است، اما همه می‌دانیم که وقتی موضوعی در شبکه‌های اجتماعی مجازی مطرح می‌شود، خیلی‌ها، به سرعت نسبت به آن عکس‌العمل نشان می‌دهند و حتی در قالب‌های مختلف موضوع را مورد بررسی قرار داده و برداشت‌های مختلف را مورد نقد و بررسی قرار می‌دهند.

پیشنهاد می‌کنم اکنون که در هفته پژوهش قرار داریم این مسئله را مورد واکاوی قرار دهیم که «چگونه بنویسیم؟» برای راحت نوشتن چه نکاتی را رعایت کنیم؟ «و نگران چه

از مهم‌ترین ویژگی‌های مجلات رشد این است که میزان مشارکت معلمان در تولید محتوای آن‌ها بالاست. ما هر هفته، در دفتر مجله، شاهد دریافت مطالب متعددی از همکاران هستیم. اما نکته قابل تامل این است که اغلب این نوشته‌ها، خلاصه‌ای از پایان نامه‌های خودشان یا یک مطلب کاملاً نظری درباره موضوعاتی است که آن‌ها را به وفور می‌توان در انواع رسانه‌های مکتوب و غیرمکتوب یافت.

مدت‌هاست ذهن من درگیر این سوال است که چرا همکاری که قبل از نوشتن پایان‌نامه با انواع روش‌های پژوهش آشنا می‌شود، فقط خلاصه پژوهش دانشگاهی خود را در قالب همان ۵ فصلی که باید در نوشتن پایان‌نامه رعایت کند برای ما می‌فرستد؟ و یا وقتی در تماس تلفنی به دوستان گفته می‌شود که لطفاً مطلب ارسالی خود را در ارتباط با محیطی که هم‌اکنون در آن مشغول فعالیت هستید، و به شکل کاربردی، بنویسید تعجب کرده و سوال می‌کنند چگونه این کار را انجام دهیم؟ دوستان! چرا چنین وضعیتی داریم؟

مگر نه این است که ما با یاد گرفتن روش‌های پژوهش و انجام یک پژوهش در قالب پایان‌نامه باید به تولمندی برای انجام پژوهش برسیم؟ پس

مجموعه

